Lietvedības Nr. 1-0116-19/27
ECLI:LV:RVPT:2019:0328.130011619.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 28.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā:
tiesnese B.Horuna,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Beļkus,
piedaloties /pers. A/ aizstāvim /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 8, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtās daļas.

Aprakstošā daļa

2019.gada 19.janvārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes inspektors A.Nerets sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC407221 attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk – /pers. A/) *par to, ka 2019.gada 18.janvārī plkst.22.04 Rīgā,* /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Volvo XC90, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa nama Mežciemā ielā 8 pagalmu no Mežciema ielas puses Mežciema ielas 6 virzienā alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 3,25% promiles, kas noteikts Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā Rīgā, Tvaika ielā 2. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma *30.panta pirmo daļu, iestājies transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums. Protokols sastādīts uz paskaidrojuma pamata.*

*Tādējādi ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta a)apakšpunkts un at*bildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[15]panta ceturtajā daļā.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[16] panta pirmajai daļai, šā kodeksa 213.pantā paredzētās administratīvo pārkāpumu lietas izskata mutvārdu procesā, taisot spriedumu šā kodeksa divdesmit otrajā nodaļā noteiktajā kārtībā, un gadījumos, kas nav noregulēti šā kodeksa divdesmit otrajā nodaļā, piemērojot divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto regulējumu.

Saskaņā ar Latvijas APK 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai tiesā.

Saskaņā ar Latvijas APK 260.panta otro daļu, personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā. Atbilstoši Latvijas APK 271.panta ceturtajai daļai, lietu bez lietas dalībnieku klātbūtnes drīkst izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka viņiem savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku. No lietas materiāliem redzams, ka par 2018.gada 18.marta tiesas sēdi /pers. A/ paziņots, 2019.gada 22.februarī nosūtot tiesas pavēsti uz /pers. A/ deklarētās dzīvesvietas adresi. Tiesā nav saņemts /pers. A/ rakstveida lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu, kā arī viņš nepaziņoja par savas neierašanās iemesliem. Līdz ar ko tiesa secina, ka /pers. A/ par lietas izskatīšanu laiku un vietu ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā un termiņā un tiesa atzīst par iespējamu izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu bez /pers. A/ piedalīšanās.

Lietas izskatīšanas gaitā, 2019.gada 22.janvāra tiesas sēdē /pers. A/ paskaidroja, ka brīdī, kad atbrauca policijas darbinieki, automašīna neatradās kustībā, proti, automašīna stāvēja, bet /pers. A/ vienkārši gulēja automašīnā. Automašīna bija iedarbināta, bet /pers. A/ nekur netaisījās braukt. Norādīja, ka ar automašīnu viņš brauca brīdī, kad atbraucu no darba uz mājām. No darba /pers. A/ atbrauca plkst.17:30, novietoja automašīnu un aizgāja uz mājām. Pēc tam /pers. A/ piezvanīja, viņš izgāja ārā, lai tiktos ar draugiem un, lai nedotos atpakaļ uz dzīvokli, /pers. A/ iesēdās automašīnā un tur aizmiga. /pers. A/ neatzīst savu vainu administratīvā protokolā norādītajā pārkāpumā, proti, noliedz, ka vadīja automašīnu būdams alkohola reibumā. /pers. A/ nepazīst personu - /pers. F/.

Nopratināts kā liecinieks /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka staigāja ārā ar suni, viņam garām pabrauca automašīna Volvo, /pers. F/ devās tālāk, pagriezās pa labi gar mājas stūri un ievēroja nolauztu automašīnas spoguli, izbraukātas takas. Paskatoties pa kreisi, ieraudzīja, ka automašīna Volvo, kas viņam iepriekš pabrauca garām, ir iebraukusi un stāv pļavā. /pers. F/ piegāja pie vadītāja. Ieraudzīja, ka vadītājam rokās ir degvīna pudele, no vadītāja bija jūtama alkohola smaka, runāja neskaidri, vadītājs bija spēcīgā alkohola reibumā, viņš sēdēja mašīnā, klausījās mūziku, automašīna bija iedarbināta. /pers. F/ pateica, lai vadītājs dodas uz mājām. /pers. F/ turpināja pastaigu ar suni, un ejot atpakaļ redzēja, ka šī automašīna joprojām tur stāv, pēc kā viņš nolēma izsaukt policiju. Liecināja, ka no brīža, kad ievēroja garām pabraucošo automašīnu līdz brīdim, kad piegāja klāt pie automašīnas vadītāja, pagāja aptuveni 10 sekundes. Redzēja, ka automašīna nobrauc aptuveni 40 metrus. Nevienu citu personu apkārtnē neredzēja. Auto autovadītāju sastapa pirmo reizi, vadītājam kājās bija istabas čības. Policiju izsauca no savas dzīvesvietas. Policijas darbinieki atbrauca aptuveni pēc 1,5 stundas. Liecināja, ka visu laiku neatradās pie automašīnas, kādu brīdi uzturējās savā dzīvesvietā. Valsts policijas darbiniekus sagaidīja pie mājas. Kad atbrauca policijas darbinieki, automašīnas vadītājs bija aizmidzis un gulēja automašīnā.

Nopratināts kā liecinieks Artūrs Nerets liecināja, ka tika saņemta informācija no dežūrdaļas, ka konkrētā adresē ar transportlīdzekli brauc, iespējams, dzēris vīrietis. Ierodoties adresē, konstatēja automašīnu, kuras vadītāja vietā gulēja vīrietis. Notikuma vietā atradās arī liecinieks. Automašīna bija aizslēgta. Caur datu bāzēm noskaidroja automašīnas īpašnieku, adresi, tā atradās netālu no vietas, kur atradās automašīna. A.Nerets devās uz šo adresi, kur no sievietes, izskaidrojot situāciju, saņēma automašīnas atslēgas, pēc kā automašīna tika atslēgta. Pie automašīnas atradās kolēģis un liecinieks. Vīrietim, kas iepriekš gulēja automašīnā, palīdzēja pārvietoties, šis vīrietis runāja neskaidri, šļupstēja. Vīrietis noliedza, ka brauca ar automašīnu alkohola reibumā. Notikuma dienā šo vīrieti sastapa pirmo reizi.

/pers. A/ aizstāvis /pers. B/ tiesu debatēs norādīja, ka iestāde nav savākusi pietiekamus pierādījumus tam, ka /pers. A/ Protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja automašīnu alkohola reibumā. Liecinieks A.Nerets neapstiprināja to, ka bija noticis kāds ceļu satiksmes negadījums. Uzskata, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pret /pers. A/ ir jāiebeidz pierādījumu trūkumu dēļ.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus to kopumā un savstarpējā saistībā, noklausījusies /pers. A/ sniegtos paskaidrojumus, liecinieku /pers. F/, A.Nereta sniegtās liecības, /pers. A/ aizstāvja /pers. B/ debatēs pausto, *tiesa atzīst, ka ir pamats* /pers. A/ *vainas konstatācijai, saukšanai pie administratīvās atbildības un sodīšanai pēc Latvijas APK 149.*[15]*panta ceturtās daļas.*

Saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Latvijas APK 243.[1]pants paredz šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ *vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc Latvijas APK 149.*[15]*panta ceturtās daļas ir pierādīta ar:*

1. *2019.gada 19.janvārī sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PC407221 norādīto;*
2. *Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 6.rotas inspektora A.Nereta ziņojumu, kurā norādīts, ka savas maiņas laikā ekipāžā 6004 A.Nerets pildīja dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru D.Beimo, ar trafarētu dienesta transportlīdzekli. Tika saņemts izsaukums no OVB uz Druvienas ielu 18, Rīgā, kur liecinieks norādīja uz vadītāju ar transportlīdzekli Volvo, XC90, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kurš varētu būt alkohola reibumā. Kamēr devās uz minēto adresi, OVB ziņoja par izmaiņām uz Mežciema ielu 8, Rīgā. Ierodoties notikuma vietā, pamanīja iepriekš minēto transportlīdzekli, kas bija nobraucis no braucamās daļas uz pagalma daļu, un bija iedarbināts, bet vadītājs pie stūres bija aizmidzis. Notikuma vietā satika arī liecinieku /pers. F/, kurš uzrakstīja paskaidrojumu un norādīja, ka Volvo vadītājs ir atbraucis pats, apstājies un aizmidzis. Pēc neveiksmīgiem mēģinājumiem pamodināt Volvo XC90 vadītāju, A.Nerets Mobapp pārbaudīja automašīnas īpašnieku un viņa dzīvesvietas adresi. Tā kā šī automašīna bija aizslēgta, tā vadītāju neizdevās pamodināt un īpašnieka adrese atradās netālu, A.Nerets devās turp, lai pārbaudītu, vai kāds ir mājās un uzprasītu automašīnas atslēgas. Durvis atvēra sieviete. A.Nerets izstāstīja situāciju un viņa iedeva otras atslēgas. Tad policijas darbinieki tika iekšā Volvo XC90, pamodināja tās vadītāju un izslēdza automašīnu. Mobapp pārbaudīja vadītāja sēdvietā esošo personu, kas izrādījās /pers. A/. Tā kā viņš atteicās no alkohola koncentrācijas noteikšanas izelpojamā gaisā, viņš tika nogādāts Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā Rīgā, Tvaika ielā 2, ekspertīzes veikšanai. Pēc rezultātu iegūšanas, tika aizpildīts administratīvā pārkāpuma protokols PC407221. Transportlīdzeklis Volvo XC tika nogādāts ar evakuatoru valsts policijas stāvvietā. /pers. A/ tika nogādāts dzīvesvietā;*
3. *2019.gada 19.janvāra Transportlīdzekļa vadītāja nosūtījumu uz medicīnisko pārbaudi, saskaņā ar kuru Valsts policijas amatpersona A.Nerets, pamatojoties uz* 2018.gada 27.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.719 ‘’Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu’’ (turpmāk - MK noteikumi Nr.719) 13.punktu, lūdz veikt */pers. A/* medicīnisko pārbaudi, sakarā ar to, ka transportlīdzekļa vadītājs – */pers. A/* atsakās no transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes, kas fiksēts Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā;
4. *2019.gada 19.janvāra Medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.380 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai (turpmāk – Medicīniskās pārbaudes protokols), kurā ārste E.Kārnija atzina, ka /pers. A/ ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 3,25% promiles;*
5. */pers. F/ paskaidrojumu, kurā norādīts, ka redzēja, ka automašīna Volvo, ar numuru /reģistrācijas numurs/, brauca pa nama Mežciema ielā 8 pagalmu virzienā no Mežciema ielas uz Mežciema ielu 6. /pers. F/ devās automašīnas virzienā, nepievēršot tai uzmanību. Ievēroja pie Mežciema ielas Nr.8 mājas sasitas auto detaļas un /pers. F/ konstatēja, ka viņa ievērotais auto ir cietis. /pers. F/ piegāja pie šofera un saprata, ka viņš ir dzēris, redzot viņa rokās šņabja pudeli un jūtot smaku. /pers. F/ izsauca ceļu policiju. Pie stūres bija krievvalodīgi runājošs vīrietis, ar īsiem gaišiem matiem, ģērbies jakā zili zaļi un baltā krāsā. Kad ieradās ceļu policija, minētais vīrietis atradās šofera krēslā un bija jau aizmidzis;*
6. Liecinieku /pers. F/, A.Nereta liecībām un pārējiem lietas materiāliem, kas atbilstu Latvijas APK prasībām;
   un pārējiem lietas materiāliem, kas atbilst Latvijas APK prasībām.
   Vērtējot sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un lietā esošos pierādījumus, /pers. A/ paskaidrojumus, liecinieku liecības, /pers. A/ aizstāvja debatēs pausto, tiesa secina, ka nav pamata apšaubīt Medicīniskās pārbaudes protokolā norādītās ziņas par konstatēto alkohola koncentrāciju */pers. A/* asinīs un administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos */pers. A/* pārkāpuma izdarīšanas apstākļus.

Lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ Protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli, un vadot to, bija alkohola reibumā, jo /pers. A/ to noliedza.

Izvērtējot lietas materiālus, /pers. A/ sniegtos paskaidrojumus, kopsakarā ar liecinieka /pers. F/ sniegtajām liecībām, tiesa nepiedod ticamību /pers. A/ sniegtajam lietas faktisko apstākļu izklātam un dod priekšroku liecinieka /pers. F/ sniegtajam lietas faktisko apstākļu izklāstam.

Lietas izskatīšanas gaitā noskaidrots, ka līdz notikuma dienai liecinieks /pers. F/ nebija pazīstams ar /pers. A/.

Tiesa nekonstatē nekādus objektīvus iemeslus un uz tādiem lietas izskatīšanas gaitā nenorādīja nedz /pers. A/, nedz viņa aizstāvis, kas dotu pamatu apšaubīt /pers. F/ paskaidrojumā sniegto notikuma izklāstu un viņa sniegto liecību patiesumu, jo, kā iepriekš norādīts, līdz notikuma brīdim, /pers. F/ iepriekš nebija saticis /pers. A/, un nebija ar viņu pazīstams. Turklāt /pers. F/ sniegtās liecības atbilst tām ziņām, kuras viņš sniedza rakstveida paskaidrojumā sākotnēji, notikuma dienā. Liecinieks /pers. F/, būdams brīdināts par krimināltiesisko atbildību par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu, apliecināja, ka redzēja, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli, kurš nobrauca aptuveni 40 metrus un kopš brīža, kad ievēroja garām pabraucošo automašīnu līdz

brīdim, kad piegāja klāt pie automašīnas vadītāja, pagāja aptuveni 10 sekundes, un nevienu citu personu apkārtnē neredzēja.

Izvērtējot iepriekš minēto kopsakarā, tiesa nerod nekādu loģisku un saprātīgu izskaidrojumu tam, ka /pers. F/, nebūdams iepriekš pazīstams ar /pers. A/, būtu ieinteresēts apmelot /pers. A/, sniedzot nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem, proti, ka tieši /pers. A/ vadīja transportlīdzekli.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka /pers. A/ paskaidrojumi un viņa aizstāvja argumenti ir vērtējami kritiski un acīmredzami norāda uz centieniem izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa konstatē, ka izskatāmajā lietā visi pierādījumi /pers. A/ vainai administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir iegūti un nostiprināti likumā noteiktajā kārtībā, tie ir ticami, attiecināmi un pieļaujami.

Vērtējot pārējos /pers. A/ un viņa aizstāvja lietas izskatīšanas laikā un debatēs norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu.

Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413).

Līdz ar ko tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem materiāliem ir pierādīta */pers. A/* vaina Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, proti, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā */pers. A/* vadīja transportlīdzekli, būdams alkohola reibuma stāvoklī, un atbilstoši Medicīniskās pārbaudes protokolam, */pers. A/* asinīs konstatēta alkohola koncentrācija 3,25 % promiles.

Atbilstoši Latvijas APK 32.panta pirmajai un otrajai daļai, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņa deklarētās dzīvesvietas adrese ir /adrese/, Latvijā, ziņas par darba vietu, ienākumu apmēru, apgādībā esošajām personām, lietā nav gūtas, agrāk nav sodīts un nav saukts pie administratīvās atbildības.

Tiesa nekonstatē */pers. A/* atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus atbilstoši Latvijas APK 33. pantā un 34.pantā noteiktajam, kā arī apstākļus, kas noteikti Latvijas APK 31.panta otrajā daļā, proti, kas būtu par pamatu tam, ka */pers. A/* nevar tikt piemērots administratīvais arests, cita starpā, personai nav noteikta 1. vai 2.grupas invaliditāte.

Atbilstoši Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajai daļai, par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promili, transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt euro un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Ņemot vērā minēto un administratīvā soda mērķi, tiesa uzskata, ka /pers. A/ nosakāms Latvijas APK 149.[15] panta ceturtās daļas sankcijas ietvaros paredzētais minimālais sods, proti, /pers. A/ uzliekams naudas sods 1200 euro apmērā, piemērojams administratīvais arests uz 10 diennaktīm, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem, aizliedzot iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 317.pantu lēmumu par administratīvo arestu izpilda pēc tam, kad beidzies termiņš tā pārsūdzēšanai apelācijas kārtībā un lēmums nav pārsūdzēts, vai arī ir stājies spēkā apelācijas instances tiesas nolēmums [..]. Lēmumu par administratīvo arestu izpilda divu gadu laikā no lēmuma par administratīvo arestu nodošanas izpildei.

Latvijas APK 29.panta ceturtajā daļā noteikts, ka personai par transportlīdzekļa vai atpūtas kuģa vadīšanu alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē uz izdarītā pārkāpuma sankcijā noteikto termiņu atņem gan transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, gan atpūtas kuģa vadīšanas tiesības.

Savukārt Latvijas APK 29.[3]pantā noteikts, ka aizliegumu noteiktu laiku iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības piemēro atpūtas kuģu vadītājiem, kuriem nav šo tiesību un kuri izdarījuši pārkāpumu, par ko paredzēta atpūtas kuģu vadīšanas tiesību atņemšana [..]. Atpūtas kuģu vadīšanas tiesību iegūšanas aizlieguma termiņu nosaka atbilstoši konkrētā pārkāpuma sankcijā noteiktajam atpūtas kuģu vadīšanas tiesību atņemšanas termiņam.

Saskaņā ar Latvijas APK 291.panta otrās daļas 2.punktu, ja lēmums par administratīvā soda uzlikšanu pārsūdzēts vai par to iesniegts protests, tas jāizpilda pēc sūdzības vai protesta noraidīšanas, izņemot lēmumus par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu.

Atbilstoši Latvijas APK 309.panta otrajai daļai, ja transportlīdzekļa vadītājam atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, bet transportlīdzekļu vadītāja apliecība nav izņemta, transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums 10 dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas nodot nederīgo vadītāja apliecību Ceļu satiksmes drošības direkcijai, Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrai vai Valsts policijai.

No iestādes pievienotās CSDD datu izdrukas redzams, ka /pers. A/ ir izdota transportlīdzekļu vadītāja apliecība /apliecības numurs/kas lietā nav izņemta. Līdz ar to /pers. A/, saskaņā ar Latvijas APK 309.panta otro daļu, ir pienākums 10 dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, nodot vadītāja apliecību tās izdevējam.

Atbilstoši Latvijas APK 299.[1] pantam, pārkāpējam naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no soda uzlikšanas dienas. Minētā panta trešā un ceturtā daļa nosaka, ka ja naudas sods nav samaksāts gada laikā no dienas, kad lēmums par naudas soda uzlikšanu stājies spēkā, stājas spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums un transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts vadīt transportlīdzekļus līdz naudas soda samaksai. Ja naudas sods nav samaksāts šā panta trešajā daļā noteiktajā termiņā, lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu nodod piespiedu izpildei tiesu izpildītājam. Lēmuma piespiedu izpilde notiek normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Latvijas APK 258.pantā noteikts, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm. Saskaņā ar Latvijas APK 274.panta otrās daļas 12.punktu, nolēmumā administratīvā pārkāpuma lietā, pamatojoties uz izdevumus apliecinošiem dokumentiem, norāda ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm saistīto izdevumu apmēru un to atlīdzināšanas pienākumu, ja persona ir atzīta par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

MK Noteikumu Nr.719 35.punkts nosaka, ja transportlīdzekļa vadītājam medicīniskajā pārbaudē konstatē Ceļu satiksmes likumā noteikto alkohola koncentrāciju asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, vai šo noteikumu 27.3., 27.4., 27.5., 27.6., 27.7., 27.9., 27.11. un 27.12. apakšpunktā minēto stāvokli, medicīniskās pārbaudes izdevumus sedz transportlīdzekļa vadītājs, iemaksājot attiecīgo naudas summu tās iestādes budžeta kontā, kuras darbinieks nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju uz medicīnisko pārbaudi.

No 2019.gada 19.javāra Medicīniskās pārbaudes protokola Nr.380 secināms, ka /pers. A/ ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs – 3,25 %

promiles. Līdz ar to izdevumi par veikto medicīnisko pārbaudi, kas atbilstoši Medicīniskās pārbaudes protokolā norādītajam ir 60,00 *euro*, ieskaitāmi institūcijas, kuras darbinieks ir nosūtījis /pers. A/ uz medicīnisko pārbaudi, tas ir, Valsts policijas kontā.

Latvijas APK 274.[1] panta pirmā daļa nosaka, ka lēmumā par administratīvā soda uzlikšanu vai lietvedības izbeigšanu jānosaka, kas darāms ar pārkāpuma izdarīšanas rīkiem vai citiem izņemtajiem priekšmetiem un dokumentiem.

Administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros ir izņemts transportlīdzeklis Volvo XC90, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Pēc tiesas rīcībā esošās informācijas izņemtā transportlīdzekļa īpašnieks ir /pers. A/. Līdz ar ko minētais transportlīdzeklis pēc naudas soda samaksas atgriežams šā transportlīdzekļa īpašniekam– /pers. A/.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 10., 22.-24., 26., 29., 29.[3], 31.- 34., pantu, 149.[15] panta ceturto daļu, 213., 243.- 244., 258., 272., 274., 275., 289.[7], 289.[16], 289.[17], 291., 299., 299.[1] pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērot:

1) **administratīvo arestu** uz desmit diennaktīm,

2) uzlikt **naudas sodu** EUR 1200 (viens tūkstotis divi simti *euro*) apmērā,

3) **atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības** uz četriem gadiem, **aizliegt iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības** uz četriem gadiem.

Naudas sods samaksājams 30 (trīsdesmit) dienu laikā no soda uzlikšanas dienas, jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr.LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22, maksājuma uzdevumā norādot no lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības numuru - 130011619). Naudas soda samaksas kvīts iesniedzama Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, Rīgā, Abrenes ielā 8.

Izņemto transportlīdzekli Volvo XC90, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, atdot atpakaļ šā transportlīdzekļa īpašniekam– /pers. A/, personas kods /personas kods/, pēc naudas soda samaksas.

Noteikt, ka /pers. A/, personas kods /personas kods/, vadītāja apliecība /apliecības numurs/jānodod Ceļu satiksmes drošības direkcijai 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas.

Noteikt veiktās medicīniskās pārbaudes izdevumu apmēru 60,00 *euro* (sešdesmit euro, 00 euro centi), kas 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad nolēmums stājies spēkā, ieskaitāms jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts policija; banka: Valsts kase; reģ.Nr.90000099040; Bankas kods: TRELLV22; konta Nr.LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķis - 19.01.2019. Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.380), par ko informēt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroju, Rīgā, Gaujas ielā 15.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 28.martā.

Tiesnese B.Horuna